

AFGØRELSE

Ved brev af 5. april 2018 til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (nævnet) over- sendte praksisudvalget på universitetet (forskningsinstitutionen) en anmeldelse indgivet af anmelder (anmelder) vedrørende anmeldte 1, anmeldte 2 og anmeldte 3 (de anmeldte), idet anmelder påstår, at de anmeldte bl.a. har plagieret og der- med, at de anmeldte har handlet videnskabeligt uredeligt.

Anmelder gør gældende, at de anmeldte 1 og 2 har plagieret i deres produkt

Artikel,

ved i tre tilfælde at have tilegnet sig tekst m.v. uden retmæssig kreditering af

Kilde 1,

og i ét tilfælde at have tilegnet sig tekst m.v. uden retmæssig kreditering af

Kilde 2.

Endvidere gør anmelder gældende, at anmeldte 3 som redaktør sammen med de øvrige anmeldte af den antologi, som produktet indgår i, er ansvarlig for produk- tets kvalitet.

Sammenfattende gør anmelder gældende, at der i de anmeldtes produkt er i alt 21 tilfælde af "problematisk videnskabelig praksis", herunder navnlig de fire ovenfor- nævnte tilfælde af plagiering og 14 tilfælde, som anmelder karakteriserer som "misrepræsentation".

Anmelder har oplyst, at hovedparten af de 21 tilfælde er fund, som anmelder har gjort i forbindelse med udarbejdelsen af sin ph.d.-afhandling.

Denne anmeldelse er en af i alt fem anmeldelser, der er indgivet af anmelder. An- meldelserne vedrører i alt ti personer og seks forskellige produkter, der alle har til- knytning til folkeskolereformen. Anmelder henviser i nogle af anmeldelserne til bi- lag, der indgår i de øvrige anmeldelser.

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

14. marts 2019
Kontakt til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed sker via:

Sekretariatet for Videnskabelig Uredelighed
Nvu@ufm.dk

Styrelsen for Forskning og Uddannelse

Bredgade 40
1260 København K
Tel. 3544 6200
Fax 3544 6201
sfu@ufm.dk
www.ufm.dk

CVR-nr. 1991 8440

Sagsnummer
2018-08

Ref.-nr.
18/020682-08

Nævnets resultat

Nævnet har på sit møde den 28. februar 2019 truffet afgørelse om, at de anmeldte ikke har handlet videnskabeligt uredeligt.

Afgørelsen er truffet enstemmigt af landsdommer, dr.jur., ph.d. Jens Hartig Danielson (formand), professor, ph.d. Hanne Andersen, professor, ph.d. Dorte Hammershøj, professor, dr.med. Jørn Hounsgaard, professor, ph.d. Anne-Mette Hvas, professor, ph.d. Klemens Kappel, forskningsdirektør, ph.d. Ole Kirk, professor, dr.jur. Heller Bødker Madsen og chefkonsulent, ph.d. Anders Smith.

Nævnets afgørelse er begrundet nedenfor.

Anmeldelsen om videnskabelig Uredelighed

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed

Anmelder har til støtte for anmeldelsen vedrørende tilfælde nr. 14, 16 og 17 navnlig anført, at de anmeldte i det videnskabelige produkt har plagieret fra kilde 1, og skrivevejledningen til arbejdsgrupperne, der skrev Fælles Mål.

Vedrørende tilfælde nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 18, 19 og 20 har anmelder navnlig anført, at de anmeldte i det videnskabelige produkt har "misrepræsenteret" kilder.

Endvidere har anmelder vedrørende tilfælde nr. 4 og 8 navnlig anført, at de anmeldte har selvplagieret ved i det videnskabelige produkt at have anvendt tekst fra anmeldte 1 og anmeldte 2's artikel [navn på artikel].

Anmelder har vedrørende tilfælde nr. 13 navnlig anført, at de anmeldte i det videnskabelige produkt har fremsat en ubeføjet påstand, og har vedrørende tilfælde nr. 15 anført, at der ikke er dækning for påstand og præmis i en kilde angivet i det videnskabelige produkt.

Endelig har anmelder vedrørende tilfælde nr. 16 navnlig anført, at de anmeldte i det videnskabelige produkt henviser forkert til en kilde og har vedrørende tilfælde nr. 21 anført, at der er tale om ubegrundede påstande.

Retsgrundlag

Sagen er blevet behandlet efter lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v. (loven).

Nævnets kompetence fremgår af lovens § 4, stk. 1:

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed behandler sager om videnskabelig uredelighed i videnskabelige produkter.

Videnskabelig uredelighed er defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 1:

Videnskabelig uredelighed: Fabrikering, forfalskning og plagiering, som er begået forsætligt eller groft uagtsomt ved planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskning.

Definitionen af et videnskabeligt produkt fremgår af lovens § 3, stk. 1, nr. 6:

Videnskabeligt produkt: Et produkt frembragt ved anvendelse af videnskabelige metoder som led i forskning, herunder ansøgninger om forskningsmidler.

Følgende fremgår af bemærkningerne til lovens § 3, stk. 1, nr. 6, vedrørende vurderingen af, om der er tale om et videnskabeligt produkt:

Den foreslåede definition lægger sig op ad UVVU's praksis på området, hvorefter et videnskabeligt produkt er karakteriseret ved at være frembragt som led i forskning ved anvendelse af videnskabelige metoder i modsætning til f.eks. mere populærvidenskabelige udgivelser, hvor der ikke på tilsvarende vis anvendes en videnskabelig tilgang. Vurderingen af, om et produkt kan anses for et videnskabeligt produkt, beror på en indholdsmæssig vurdering af produktets forskningsmæssige karakter, hvorved videnskabelige artikler, ph.d.-afhandlinger og lignende er det helt klare kerneområde for begrebet. Et element i vurderingen af, om der er tale om et videnskabeligt produkt i lovens forstand, vil derfor ofte være, om det pågældende produkt er indgivet eller tiltænkt indgivet til fagfællebedømmelse.

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Plagiering er defineret i lovens § 3, stk. 1, nr. 4:

Plagiering: Tilegnelse af andres ideer, processer, resultater, tekst eller særlige begreber uden retmæssig kreditering.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til loven, afsnit 3.4.3.1, jf. lovforslag nr. L 117 af 25. januar 2017 (bemærkningerne), bl.a., at

selvplagiering, dvs. genbrug af eget tidligere anvendt stof uden retmæssig kreditering, ikke kan betragtes som videnskabelig uredelighed.

Ifølge lovens § 3, stk. 2, nr. 1, omfatter videnskabelig uredelighed ikke

tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen

Det fremgår af bemærkningerne til lovens § 3, stk. 2, nr. 1, at

Efter bestemmelsens nr. 1 foreslås det, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen. Med forslaget videreføres bagatelgrænsen i forhold til viden-

skabelig uredelighed, som er indeholdt i gældende rets definition af videnskabelig uredelighed, hvorefter kun alvorlige brud på god videnskabelig praksis omfattes af definitionen, og i den gældende bekendtgørelse om UVVU, hvorefter UVVU kan henlægge sager, hvor den konstaterede videnskabelige uredelighed kun har haft ringe betydning for det videnskabelige budskab i produktet. Tilfælde af ringe betydning forventes eksempelvis at omfatte plagiering af ubetydelige passager i metodeafsnit og lignende og helt perifere fabrikeringer eller forfalskninger af mindre omfang, som ikke har indvirkning på den udførte forskning. Sådanne tilfælde kan efter omstændighederne behandles af den relevante forskningsinstitution som tvivlsom forskningspraksis, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 5, og § 19.

Ifølge lovens § 3, stk. 2, nr. 2 omfatter videnskabelig uredelighed ikke

spørgsmål om videnskabelige teories holdbarhed.

**Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed**

Det fremgår af bemærkningerne til lovens § 3, stk. 2, nr. 2, at

Efter bestemmelsens nr. 2 foreslås det, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter spørgsmål om videnskabelige teories holdbarhed. Der er i det væsentlige tale om en videreførelse af gældende ret med den sproglige modifikation, at gældende rets omtale af videnskabelige teories sandhed udgår, da det i forskningssammenhæng er mere retvisende at tale om videnskabelige teories holdbarhed frem for deres sandhed. Hensigten med reglen er at fastlægge, at uenigheder om forskningens konklusioner eller de anvendte metoder m.v. ikke kan betragtes som videnskabelig uredelighed. Der lægges således med lovforslaget op til, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed ikke skal forholde sig til, om de fremsatte teorier og resultater i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører, er rigtige ud fra en forskningsfaglig og videnskabelig bedømmelse, men nævnet forventes derimod at vurdere, om forskningen er frembragt ved fabrikering, forfalskning eller plagiering. Den forskningsfaglige og videnskabelige bedømmelse af et videnskabeligt produkt forventes som hidtil varetaget gennem fagfællebedømmelse m.v.

Af lovens § 3, stk. 2, nr. 3, fremgår, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter

spørgsmål om forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt.

Det fremgår af bemærkningerne til lovens § 3, stk. 2, nr. 3, at

Efter bestemmelsens nr. 3 foreslås det, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter spørgsmål om forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt. Der er tale om videreførelse af gældende ret, hvorefter videnskabelig uredelighed ikke relaterer sig til forskningskvaliteten i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører. Det forventes således, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed som hidtil ikke skal foretage kvalitetsbedømmelser af det videnskabelige produkt, som sagen vedrører.

Efter lovens § 3, stk. 1, nr. 5, forstås der i loven ved tvivlsom forskningspraksis følgende:

Brud på alment anerkendte standarder for ansvarlig forskningspraksis, herunder standarderne i den danske kodeks for integritet i forskning og andre gældende institutionelle, nationale og internationale praksisser og retningslinjer for integritet i forskning.

Nævnets mulighed for til forskningsinstitutionen at oversende sager indeholdende forhold om mulig tvivlsom forskningspraksis fremgår af lovens fremgår af lovens § 17:

I tilfælde, hvor Nævnet for Videnskabelig Uredelighed vurderer, at en sag kan indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, som af nævnet vurderes til ikke at være videnskabelig uredelighed, kan nævnet oversende sådanne forhold til den relevante forskningsinstitution til videre behandling.

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed

Nævnets vurdering af sagen

Det fremgår af lovens bemærkninger, at det helt klare kerneområde for begrebet et videnskabeligt produkt er videnskabelige artikler, ph.d.-afhandlinger og lignende, og at et element i vurderingen af, om der er tale om et videnskabeligt produkt i lovens forstand, derfor ofte vil være, om det pågældende produkt er indgivet eller tiltænkt indgivet til fagfællebedømmelse.

Nævnet har ved vurderingen af, om de anmeldtes produkt er et videnskabeligt produkt navnlig lagt vægt på, at produktet er en artikel i antologien [titel på antologien]. Det fremgår af antologiens bagsidetekst, at forfatterne søger at belyse, hvilket politisk rationale der ligger bag forandringerne i skolen som helhed og inden for de forskellige fagområder. Endvidere fremgår det, at forfatterne opregner og diskuterer de implikationer, som lovgivningen og de mange nye tiltag i kølvandet på reformen har for skolen og undervisningen, bl.a. styrket skoleledelse, øget inklusion og understøttende undervisning. Det fremgår endelig af bagsideteksten, at kapitlerne er skrevet af en række førende eksperter inden for [et forskningsområde]. I antologien er de anmeldtes akademiske grader, stilling og tilknytning til en forskningsinstitution oplyst. Der foreligger ikke oplysning om, at produktet er fagfællebedømt eller har været undergivet en redaktionel vurdering inden offentliggørelsen, men det fremgår af produktet, at de anmeldte er antologiens redaktører.

På denne baggrund finder nævnet, at de anmeldtes produkt i sin form fremtræder som et videnskabeligt værk, og at det derfor er et videnskabeligt produkt efter lovens § 3, stk. 1, nr. 6.

Det fremgår af tilfælde nr. 14, at der i det videnskabelige produkt henvises til, at målene er fastlagt "på et taksonomisk niveau, der ligger over middel", og at lignende henvisninger findes i kilde 1 og i skrivevejledningen til arbejdsgrupperne, der skrev Fælles Mål. Efter en samlet vurdering af det videnskabelige produkt sammenholdt med kilde 1 og den nævnte skrivevejledning finder nævnet, at anvendelsen af den nævnte henvisning uden kildeangivelse i det videnskabelige produkt ikke kan betegnes som tilegnelse af andres ideer, processer, resultater, tekst

eller særlige begreber. Der er derfor ikke tale om plagiering i tilfælde nr. 14, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 4, og der foreligger derfor ikke videnskabelig uredelighed.

Af tilfælde nr. 16 fremgår, at der er et nært sprogligt sammenfald mellem én sætning i det videnskabelige produkt og kilde 1. Det fremgår endvidere, at der i forbindelse med den pågældende sætning i det videnskabelige produkt er en henvisning til en kilde, som nævnet efter sagens oplysninger lægger til grund, er en forkert henvisning. På denne baggrund finder nævnet efter en konkret vurdering, at der ikke er tale om en forsætlig eller groft uagtsom tilegnelse af andres tekst uden retmæssig kreditering. Nævnet finder derfor, at der i tilfælde nr. 16 ikke er tale om plagiering, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 4, og at der derfor ikke foreligger videnskabelig uredelighed.

Det fremgår af tilfælde nr. 17, at der er et nært sprogligt sammenfald mellem to sætninger i det videnskabelige produkt og to sætninger i kilde 1. Efter en vurdering af sætningernes betydning i det videnskabelige produkt finder nævnet, at anvendelsen af kilde 1's tekst uden retmæssig kreditering kun har haft ringe betydning ved rapporteringen af den forskning, der ligger til grund for det videnskabelige produkt. Nævnet finder derfor, at der i tilfælde nr. 17 ikke foreligger videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 1.

**Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed**

Anmelder har betegnet tilfælde nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 18, 19 og 20 som "misrepræsentation" af kilder. Det fremgår af sagens oplysninger, at der navnlig er tale om tilfælde, hvor de anmeldte efter anmelders opfattelse tillægger kilder og materiale andre opfattelser eller betydning, end hvad anmelder mener, er korrekt. Uenighed om forskningens konklusioner eller de anvendte metoder m.v. kan ikke betragtes som videnskabelig uredelighed. Nævnet forholder sig ikke til, om de fremsatte teorier og resultater i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører, er rigtige ud fra en forskningsfaglig og videnskabelig bedømmelse, og nævnet foretager ikke kvalitetsbedømmelser af det videnskabelige produkt. Der foreligger derfor ikke videnskabelig uredelighed i tilfælde nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 18, 19 og 20, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 2 og 3.

Tilfælde nr. 4 og 8 drejer sig ifølge anmelder om bl.a. "delvis selvplagiering". Anmelder anfører eksempelvis vedrørende tilfælde nr. 4, at der i vid udstrækning er tale om genbrug i det videnskabelige produkt fra en anden artikel skrevet af de anmeldte 1 og anmeldte 2. Det fremgår af de almindelige bemærkninger til loven, at selvplagiering, dvs. genbrug af eget tidligere anvendt stof uden retmæssig kreditering, ikke kan betragtes som videnskabelig uredelighed. Nævnet finder efter sagens oplysninger, at der i tilfælde nr. 4 og 8 ikke er tale om plagiering, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 4, og at der derfor ikke foreligger videnskabelig uredelighed.

Tilfælde nr. 13, 15 og 21 vedrører navnlig uenighed om forskningens konklusioner eller de anvendte metoder m.v., og uenighed om det videnskabelige produkts kvalitet. Sådan uenighed kan som anført ovenfor ikke betragtes som videnskabelig uredelighed. Der foreligger derfor ikke videnskabelig uredelighed i tilfælde nr. 13, 15 og 21, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 2 og 3.

På denne baggrund finder nævnet sammenfattende, at der ikke foreligger videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

Efter sagens oplysninger vurderer nævnet, at sagen kan indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis. Nævnet oversender derfor sagen til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

Klagevejledning

Denne afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. lovens § 18.

 Jens Hartig Danielsen
Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

**Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed**